

ELS AUTOS I ELS ACTES (II) ELS INTERLOCUTORIS

per Oriol OLEART I PIQUET

Professor del Departament d'Història del Dret de la Universitat Autònoma de Barcelona

Acabàvem la primera part d'aquest treball bandejant les formes «aut», «aute», «auto», per raons d'evolució fonètica històrica, i apuntant que, a partir de les propostes dels diccionaris, semblava que la solució més adequada era dir-ne *acte*.

Fóra força interessant de conèixer l'ús que s'ha fet històricament¹ en la tradició del nostre llenguatge jurídic del terme *acte*. Hem escollit com a punt de referència les disposicions normatives que recullen les *Constitucions y altres drets de Catalunya*² i també alguns altres textos.

La paraula *acte* és, com ja deien Folch i Serrallonga,³ un terme essencialment equívoc. I és equívoc per les polivalències del mot en qüestió. Trobem ja

1. Pel que fa a la importància i a la conveniència de l'aprofitament de la nostra documentació històrica, vegeu: SOLÉ I COT, Sebastià; *Fonts històriques per a la recuperació de la terminologia jurídica catalana*, en «Revista Jurídica de Catalunya» [des d'ara RJC], 3 (juliol-setembre 1977), ps. 187-192; especialment la citació que fa de mossèn Alcover a la p. 192. I DUARTE, C.; FERRER, J.; TORRENTS, R.; *L'aprofitament de la documentació medieval en l'establiment del llenguatge administratiu català actual*, en «Revista de Llengua i Dret», 4 (novembre 1984), ps. 3-9; fruit de la conclusió 1) de les «Jornades sobre l'establiment del llenguatge administratiu català» (en *L'establiment del llenguatge administratiu*, Barcelona (Escola d'Administració Pública), 1984, p. 79).

2. [Des d'ara CADC] Barcelona 1704. N'hi ha dues edicions anastàtiques, l'una del Col·legi d'Advocats de Barcelona (1909), i l'altra de Barcelona (ed. Base), 1973. Pel que fa a la seva gènesi, vegeu: ABADAL I DE VINYALS, R. d' / RUBIÓ I BALAGUER, J.; *Notes sobre la formació de les compilacions «Constitucions y altres drets de Catalunya» i de «Capítols de Cort referents al General»*, en «Estudis Universitaris Catalans», IV (1910), ps. 409-445 [recollit en ABADAL, R. d'; *Dels visigots als catalans*, Barcelona 1969-70, II, ps. 381-403], especialment les ps. 413-414.

3. Vegeu la p. 112 de la primera part d'aquest treball, publicada al número anterior d'aquesta mateixa revista.

força referències a *acte de cort*⁴ al llarg de les constitucions i capítols de cort que recullen les *Constitucions*:

...que n pugan haver recors per via de supplicació als dits jutges, als quals en persona, e veu vostres, senyor, per acte de cort, e ab assentiment... (CADC, III, 1, 7, Alfons IV, Sant Cugat, 1419).⁵

...li plàcia atorgar, e atorgue ara per lavors las commissions, provisió, e executòrias dessús mencionadas havent força, e effecte de acte de cort... (CADC, III, 1, 7, Ferran II, Barcelona, 1493).

...en totes les altres coses que han respecte al bé y augment de la república del dit Principat per al qual efecte en aquestes corts per vostra magestat són stades fetes, provehides y ordenades moltes coses axí per constitucions com per actes de cort y altrament per les quals mitgençant lo auxili divinal...⁶

...sa magestat acomodarà a les universitats particularment, altrament que per acte de cort.⁷

De fet, l'ús que se n'ha fet en el camp estricte de la cort general i de les disposicions normatives que aquesta creava, a més de les consideracions que hi ha fet la doctrina, han portat un especialista com J. M. Pons i Guri⁸ a dir que *acte de cort*, en un sentit ampli, devia comprendre qualsevol actuació feta a la cort general.

Acte també és usat en un sentit genèric, comprensiu (aspecte que enllaça amb l'observació de Pons i Guri). Així:

...no puxa ésser impingit a càrrech algú o culpa dels dits cònsols o jutge de appells o ministres de la dita cort, ans los dits actes, fets e sentències promulgades e qualsevulla coses d'allí enseguides, romanquen...⁹

4. GAY ESCODA, J. M. [/EGEA FERNÁNDEZ, J.]; *Eficàcia de les normes a la tradició jurídica catalana des de la baixa edat mitjana fins al Decret de Nova Planta*, en RJC, 2 (abril-juny 1979), ps. 249-294; i 3 (juliol-setembre 1979), ps. 505-586, especialment les ps. 271-273.

5. La xifra romana remet al volum (en aquest cas el tercer) de les CADC. La primera xifra aràbiga al llibre, i la segona al títol. El nom és el del monarca; l'indret, el del lloc on se celebrà la cort general; i la darrera xifra, n'és l'any. Vegeu també: I,1,54; I,1,74; I,3,2, Ferran II, Montsó, 1510.

6. Arxiu de la Corona d'Aragó [des d'ara ACA], Generalitat, 1023, f. 99 [1542].

7. *Constitucions fetes per la S.C.R. Magestat del Rey Don Phelip Segon ... en la primera cort que celebra als catalans ... en lo any 1599*. Barcelona 1603, f. LV, cap. LXXXIII (És a CADC, I,10,8).

8. «Constituciones de Cataluña», en *Nueva enciclopedia jurídica Seix*, Barcelona 1950 i ss.; «Acte (de Cort)», en *Gran Enciclopèdia Catalana* (GEC), Barcelona 1970 i ss.

9. *Consolat de Mar* [des d'ara *Consolat*], 3 vols., ed. F. Valls i Taverner, Barcelona 1930-33; II, ps. 104-5, Privilegi de Joan II, 1460.

...Per tant la dita cort humilment supplica sie mercè vostra servir, e fer servir inviolablement la dita constitució, e si cas era, que a tals comissaris era fet qualsevol empatx de fet en manera alguna, per tal empatx, o impediments, no puga ésser contra los empatxants feta inquisició, procés, inquietació, vexació, o molèstia alguna per vostra senyoria, oficials vostres, ne altres: ans si algú, o alguns per tals actes fins ací són estats processats, aquells tals processos sien cancellats... (CADC, I, 1, 71, Joan II, Montsó, 1470).

...no obstant qualsevol provisió, acte, o sentència que's fes o se donàs... (CADC, I, 1, 17, Ferran II, Barcelona, 1481).

...Si alguna part se clamava, que alguna letra, provisió, carta o acte algú... (CADC, I, 1, 17, Ferran II, Barcelona, 1493).

...revocadas qualsevol provisions, actes, privilegis, e cosas fetas e faedoras... (CADC, I, 3, 2, Ferran II, Montsó, 1510).

...hajan e sien tenguts presentar qualsevol supplications, requestas, actes, o scripturas, exceptadas... (CADC, I, 1, 40, Carles-Montsó, 1542).

Acte també vol dir document certificador d'algun fet, situació, existència d'un dret, etc.¹⁰

...haja, e sie tengut lezar, e comanar las scripturas, o actes qui s'hajan a menar... (CADC, I, 1, 40, Maria, lloctinent, Barcelona, 1422).

...e de las otras escripturas, e actes testificats, que no seran liurats en forma a la part... (CADC, I, 4, 12, Ferran II, Barcelona, 1493).¹¹

...sinó en cas que se hajan de rebre testimonis, a sola exhibitó dels actes de ditas parts, o de la part instant, si l'altra no tindrà actes o no-ls exhibirà... (CADC, I, 1, 22, Carles, Montsó, 1542).¹²

...y és llur intentió los romanguen salves e illesos, demanant d'açò ésser-ne fet acte en lo present procés de la cort...¹³

...ans los jutges de taula hajan de promulgar la sentència, y lo notari request sie tengut fer acte¹⁴ de la promulgació... (CADC, I, 1, 51, Felip, Barcelona, 1564).¹⁵

10. Pel que fa a la distinció *acte/acta* remeto als articles corresponents dels diccionaris Fabra, de l'Enciclopèdia, la GEC, l'Alcover/Moll i el DECLC del professor Coromines.

11. Del mateix monarca a la mateixa cort: I,1,40; 1,4,9.

12. Del mateix monarca a la mateixa cort: I,3,9.

13. ACA, Cancelleria Reial, Processos, 45, f. 178 [1542].

14. Al costat de l'expressió *fer acte* d'aquest exemple i l'anterior, tenim la locució *llevar acte* que trobem, per exemple, en un Acte de Concert de 1603 (en CADC, I,1,20): «... Y que per executió de dit assiento fos de son servey donàs la paraula real en dit concert promesa, llevant-se acte de aquella, y donàs...» (i passim).

15. Del mateix Felip, Montsó, 1585: I,3,2; I,3,14.

Acte també pot significar un fet, o bé qualsevol actitud o comportament, com el mer fet d'exercir una jurisdicció, etc. Així:

...ni per altre qualsevol via, o manera en algun acte, o fet, tocant lo dit poder... (CADC, III, 1, 7, Alfons IV, Sant Cugat, 1419).¹⁶

...Com per traure algunas causas dependents de fets, e actes mercantívols, e marítims de la cort del Consolat... (CADC, I, 3, 7, Ferran II, Barcelona, 1481).

...En altra manera, tro sus lo jurament hajan prestat, los actes per ells [el regent de la governació de Catalunya i de la del Rosselló i Cerdanya, i els seus assessors] faedors sien nulles... (CADC, I, 1, 41, Ferran I, Barcelona, 1413).¹⁷

...Lo assessor de portant veus de governador nostre en lo Principat de Catalunya no puga signar, ne fer actes alguns de jurisdicció... (CADC, I, 1, 41, Ferran II, Barcelona, 1481).

Acte té, amb tot, un sentit que s'aproxima al del terme castellà «auto». És el de significar actuació judicial, pas o tràmit del procediment judicial, etc. Així:

...Aquells mateixs scrivans, secretaris [...] quant és al exercici de fer processos, enquestas, e tots altres actes judiciaris tocants en qualsevol manera catalans... (CADC, I, 1, 68, Maria, lloctinent, Barcelona, 1422).¹⁸

...lo notari haja a fer memorial de tots los actes, e dels noms dels testimonis... (CADC, I, 3, 21, Ferran II, Barcelona, 1503).

...E perquè los originals processos no-s pugan ocultar, o perdre, statuim, y ordenam, que lo scrivà, ans de comunicar aquell, haja de nombrar las fullas del dit procés, y fer memorial dels actes consuits, e insertats... (CADC, I, 3, 20, Carles, Montsó, 1542).

...Perquè los originals processos, e altras scripturas concernents dits actes judicials, així vells, com nous ... (CADC, I, 3, 32, Felip, lloctinent, Montsó, 1547).

...li plàcia statuir, y ordenar, que ningun notari, o scrivà de procés [...] puga pendre supplicacions, demandas, scèdulas, articles, ni altres actes de las causas... (CADC, I, 2, 5, Felip, Barcelona, 1564).

16. Del mateix monarca a la mateixa cort: I,1,14.

17. Del mateix monarca a la mateixa cort: I,1,46. De Maria, lloctinent, Barcelona, 1422: I,1,44. De Joan II, Montsó, 1470; I,1,17; I,1,71.

18. També, Ferran I, Barcelona, 1413: I,1,68.

...Statuim, y ordenam ab loatió, y approbió de la present cort, que la reconventió se dega fer en scrits ab supplicatió, o scèdula, la resposta emperò a dita reconventió no-s puga fer ab suplicatió, ni ab scèdula, sinó que lo actor, ab los articles que donarà, puga respondre a dita reconventió, y que tots estos actes hajan de estar en lo mateix procés de la causa principal. (CADC, I, 3, 12, Felip, Montsó, 1585).

...De tots los dits tribunals majors, y menors naixen, y se forman també altres actes que's diuhen comunament decrets o mandatos, estos són generals, o particulars; los generals se prenen també per tots aquells actes que's fan, sien declaracions, deliberacions, sentències, o altres qual-sevols...¹⁹

Acte, doncs, veiem que no té un sentit unívoc, i que està en funció del context. Cap dels significats que n'hem trobat no satisfà plenament el contingut de la definició de treball —que és la legal—²⁰ del terme castellà «auto».²¹

Ara, per completar la visió dels termes que la nostra tradició jurídica ha fet servir, refarem el camí de l'ús històric a l'inrevés, és a dir, mirarem quins són els tipus de decisions —des d'un punt de vista judicial, principalment— i quins d'aquests casos apareixen a les *Constitucions*, i quins, pel sigificat, poden acostar-se al del concepte de treball de què ens estem ocupant.

Els tipus de decisions poden ser, segons Andreu Bosch²² sentències, provisions (conclusions, decisions, declaracions, deliberacions, observances), pragmàtiques sancions, privilegis, crides, edictes, mandats, decrets, ordinacions, sentències arbitrals o concòrdies, estatuts, bans i rescriptes. No tots els que

19. BOSCH, Andreu; *Summari, index o epitome dels admirables y nobilíssims títols de honor de Cathalunya, Rosselló y Cerdanya* [Des d'ara *Summari*], Perpinyà 1628. [N'hi ha una edició anastàtica, Barcelona-Sueca (ed. Curial) 1974], f. 528, cap. XV. També f. 271; § 33.

20. Recordem que es tracta d'una decisió judicial que resol sobre alguna qüestió que incideix en el procediment però no en el fons de l'afer (aquest concepte legal és criticat per la doctrina). Amb tot, cal tenir present que aquest concepte ha canviat al llarg dels temps: vegeu el *Diccionario judicial que contiene la explicación y significación de las voces que están mas en uso en los Tribunales de Justicia*, por D. J. F. A., Madrid 1831. I també ESCRICHE, Joaquín; *Diccionario razonado de legislación y jurisprudencia*, 2 vols., Madrid 1847, amb el *Suplemento al Diccionario razonado de legislación y jurisprudencia de Don Joaquín Escriche por un abogado del Ilustre colegio de esta corte*, Madrid 1847, i el *Suplemento al Diccionario razonado de legislación y jurisprudencia de D. Joaquín Escriche*, por D. Juan María Bier... y D. José Vicente Caravantes, Madrid-Santiago 1851.

21. COROMINES, J.; *Lleures i converses d'un filòleg*, Barcelona 1971, p. 26 desaconsella l'ús d'actes com a equivalent d'«autos», perquè és un mot massa carregat de sentits, i massa genèric.

22. *Summari*, f. 508 i ss. i 527 i ss. Parcialment en Brocà, G. M. de; *Historia del Derecho de Cataluña especialmente del Civil y Exposición de las Instituciones de Derecho civil del mismo territorio en relación con el Código Civil de España y la Jurisprudencia*, vol. I, Barcelona 1918; p. 266 i ss.

apareixen en aquesta relació ens serveixen. Com a termes que jo consideri que són susceptibles de ser tinguts en compte com a equivalents —i, per tant, que es puguin adaptar al lèxic jurídic actual per a aquest cas concret— queden: sentència, provisió, mandat i decret (i un terme processal com enamentament).

Vegem-ne, ara, alguns exemples extrets de la documentació.

Manament

...Si negun hom contra altre haurà querela, e'l citarà que li faça dret, e aquell no li vol fer dret, ni per temor de Déu, ni per manament de jutge, ni per amonestament de amics...²³

Provisió

...per appellacions emperò presentar, e manaments en letras apposar, per escriure, e dictar aquellas letras, o cartas, o provisions, com ja... (CADC, I, 4, 9, Pere III, Montsó, 1363).

...perquè confirmants las ditas constitutions parlants de provisions de officials de jurisdicció... (CADC, I, 1, 73, Ferran I, Barcelona, 1413).

...sien obligats a deduir en executió las provisions executivas emanadas, y fetas per los dits jutges... (CADC, I, 7, 5, Felip, Montsó, 1585).

...plàcia a vostra magestat [...] statuir, y ordenar que de les sentències, y provisions tenint força de difinitiva proferides... (CADC, I, 7, 5, Felip II, Barcelona, 1599).

Sentència

...e exceptió proposada, e a vegadas de sentència interlocutòria és apellat, e per ço lo plet és més elongat...²⁴

...E per lo semblant sie fet de qualsevol sentència mercè interlocutòria, remanent illès e salvo lo privilegi parlant de les sentències difinitives...²⁵

23. Usatge 105 *Si quis contra alium*, en *Usatges de Barcelona i commemoracions de Pere Albert* [Des d'ara *Usatges*], ed. J. Rovira i Ermengol, Barcelona (ed. Barcino), 1933; p. 235. Aquest terme es troba també en diverses constitucions; vegeu la que cito tot seguit de Pere III en parlar de «provisió», i també de la reina Maria, lloctinent, Barcelona 1422: I,3,2.

24. Usatge 144 *Quoniam ex conquestione*, en *Usatges*, ps. 247 (i 248) [recollit parcialment en CADC: I,3,9, i I,7,7].

25. *Consolat*, II, ps. 110 (i 108-9), Privilegi de Ferran II, 1510. També en la p. 49, Orde judiciari de la cort de València.

...declarant que ls dits governadors, àlias portant veus, e lurs loctinents, las sentèntias diffinitivas, e interloquutòrias de torments hajan pronuntiar... (CADC, I, 1, 41, Martí, Barcelona, 1409).

...pus en las causas criminals hi sien almenys sis del dit consell, ultra lo vici-canceller, o regent [...] e promulgar sentèntias, així interloquutòrias, com diffinitivas, ab lo vot de la major part de la dita audiència... (CADC, I, 1, 31, Ferran II, Barcelona, 1493).²⁶

...y ordenar, que per ninguna executions de sentèntias diffinitivas, o interlocutòrias de la reyal audiència no's pugan trametre... (CADC, I, 7, 10, Felip, Montsó, 1585).

...y així se han de entendre les doctrines de nostres pràctichs, que totes les sentències diffinitives, o interlocutòries dels tribunals supremos, per los jutges inferiors tenen forsa de lley...²⁷

Enantament

...en qualque forma dilació sia dada, nuyl enantament no's pot n'es deu fer al pleyt...²⁸

...per tal que l'enantament del jutge seguesca...²⁹

...los dits cònsols [...] van-se'n als pròmens mercaders de la dita ciutat e fan legir denant aquells l'enantament e procés del fet...³⁰

Fent una valoració del termes que fins ací han sortit,³¹ cal tenir present que *decret*³² només fóra viable si hi afegiem un qualificatiu: *un decret judicial*,

26. Del mateix monarca a la mateixa cort: I,7,7.

27. Bosch, *Summari*, f. 528.

28. De 'les Costums de Tortosa'. Citat per l'Alcover/Moll, s.v. 'enantament'. El vocabulari jurídic de 'les Costums' és un instrument molt valuós per a la tasca de recuperació del lèxic jurídic i administratiu. Vegeu: DUARTE I MONTSERRAT, C.; *El vocabulari jurídic del «Llibre de les Costums de Tortosa» (MS. de 1272)*, en «Revista de Llengua i Dret», 2 (desembre 1983), ps. 33-57, i el seu estudi complet en un llibre del mateix títol, Barcelona (Escola d'Administració Pública de Catalunya), 1985.

29. Del llibre del Consolat de Mar, citat per l'Alcover/Moll.

30. *Consolat*, II, p. 43, Orde judiciari de la cort de València. I també la p. 49.

31. Deixo a part termes que no són decisions judicials, sinó tràmits o incidents, com ara: *intermedi* (CADC, I,7,5, Ferran II, Montsó, 1510; I,1,40, i I,3,8, Carles, Barcelona, 1520; I,7,5, Carles, Montsó, 1534; I,7,7, Felip, Montsó, 1585; I,4,8, Felip IV, Barcelona, 1702) o *altercat*, en CADC, I,3,13 (disposicions de Montsó, 1547 i 1585); i en I,7,5, i I,7,9, Felip, lloctinent, Montsó, 1547; I,3,25, i I,7,5, Felip, Montsó, 1585; I,7,9, Felip, Barcelona, 1599; I,3,30, Felip IV Barcelona 1702.

32. Aquest és un terme d'un regust imperial (era un dels tipus de decisions que podia emetre l'emperador romà o, segons els casos, un magistrat) i que també féu for-

bo i entenent-ho com una decisió judicial en sentit ampli; altrament podríem confondre'l amb la disposició administrativa per excel·lència: *el decret*.

Mandat (i *manament*) comporten una idea d'imperativitat pròpia de qualsevol decisió no merament processal del jutge. Per això mateix, són mots excessivament genèrics.

Provisió és un dels mots que ofereix més possibilitats. En principi pot semblar massa genèric o inconcret, però fixem-nos que és una decisió judicial no definitiva del procés (ja que això correspon a la sentència), i que res no impediria de fer-lo servir com a equivalent del terme castellà «auto». A més, no es confondria amb la *provisió de fons*, ni amb la *provisió de places*, i seria distint del mot *provèïment* que hom ha proposat com a substitut del castellà «providencia».³³

Enantament sembla que és un mot més aviat genèric, i que ha perdut vigència en l'ús corrent.³⁴

Sentència sembla que no sigui susceptible d'aportar gaires elements de judici en aquesta qüestió, però dels exemples reproduïts, en podem treure alguna informació. Per què no aprofitem la distinció que hom feia entre *sentència interlocutòria* i *sentència definitiva*? No es tractaria de fer servir cada vegada el terme «sentència» amb el qualificatiu corresponent, sinó que reservàrem el mot *sentència* per a la decisió final d'un procés o plet, i faríem servir el qualificatiu *interlocutori*,³⁵ *substantivat*,³⁶ com a equivalent del terme castellà «auto». Així, diríem: *el jutge decidirà l'incident per mitjà d'un interlocutori, un interlocutori d'empresonament, un interlocutori de processament*,³⁷

tuna en el Dret canònic (un dels tipus de decisions del pontífex) cosa que explicaria que no el trobem documentat en les fonts consultades. A més, actualment, designa un tipus de decisió dictada pel poder executiu.

33. Així, *Sillabus processal civil i formularis* [des d'ara *Sillabus*], del Seminari de Documentació Jurídica en Català del Col·legi d'Advocats de Barcelona (Dept. de Justícia de la Generalitat de Catalunya) Barcelona 1984; ps. 38 i 147 (i pàssim).

34. Malgrat la definició que en dóna l'Alcover/Moll, sembla que el terme és molt més general i que fa referència a qualsevol pas que fa avançar el procés. Vegeu: COROMINES, J.; DECLC, I, 323b22-23, 324b43-45; II, 655b47-49.

35. L'Alcover/Moll cita: «Los jutges donaren interlocutòria que aquels procuradors no devien posar aquella excepció damunt dita (Jaume I, Crònica); Los jutges han poder d'alongar la interlocutòria per raó (Costums de Tortosa).»

Vegeu també els diccionaris Fabra, de l'Enciclopèdia, la GEC, que en recullen només la forma adjectiva, i FOLCH I CAPDEVILA, R. / SERRALLONGA I GUASCH, L.; *Vocabulari jurídic català*, Barcelona 1934.

36. El *Sillabus* esmenta també la possibilitat de dir-ne *un resolutori*, de l'acte *resolutori* (ps. 60 i 39).

37. Si aquesta proposta es veia confirmada per l'ús, ja veuríem si s'alternava l'ús

un interlocutori de declaració d'hereus, un interlocutori motivat, etc. A més, fora de l'àmbit estrictament judicial i ja dins del camp del Dret administratiu, eliminariem les possibles confusions derivades del terme «acte», i podríem distingir perfectament l'*acte administratiu* (com a actuació feta per l'administració usant les seves atribucions) i l'*interlocutori administratiu* (com a decisió no definitiva dictada en un procediment administratiu).

L'adopció d'*interlocutori*, doncs, deixaria sense efectes les consideracions fetes sobre el terme *provisió*, que passaria a ser la designació de les decisions judicials de mera tramitació, que en castellà reben el nom de «providencia».³⁸

Veritablement és difícil de decidir quina és la solució més adequada. La proposta del Seminari de Documentació Jurídica en Català del Col·legi d'Advocats presenta l'avantatge de donar una alternativa pròxima al model —no oblidem que estem condicionats pel redactat d'un text legal— tot i que, com ja hem vist, la solució, als diccionaris, sembla que és una solució de compromís.

La proposta d'*interlocutori* com a equivalent del terme castellà «auto» (i de *provisió* per a «providencia») tenen una bona base en la nostra documentació històrica que ens pot permetre de recuperar i integrar en l'establiment del nostre llenguatge jurídic i administratiu actual elements tradicionals, sense que, per a fer l'elecció del terme que més s'acobla al concepte legal, ens hàgim de cenyir al model foraster. Amb tot, els professionals tenen la paraula i l'ús serà qui en farà l'elecció.

d'aquestes expressions amb el d'un *acte d'empresonament, un acte de processament*, o bé prevaldria només una d'aquestes dues opcions.

38. Vegeu la nota 32. Es podrien alternar tots dos termes, *provisió* i *proveïment*, tot i que el segon no apareix en la documentació amb tanta profusió com el primer, que trobem ben sovint amb el sentit de 'decisió judicial'. «*Proveïment*» sol aparèixer en el sentit de 'fer arribar', 'abastir', així: *el proveïment de la ciutat, el proveïment de la carn*, etc.

